

cooperació poble a poble

EntrePobles
EntrePobos herriarte
EntrePueblos

79

revista periòdica · juny 2023

Esta lucha
es por Beatriz
y por todas

www.justiciaparabeatriz.org

Justicia para Beatriz

**BEATRIZ, LA DONA QUE POT CANVIAR LA LEGISLACIÓ
MÉS RESTRICTIVA DEL MÓN SOBRE L'AVORTAMENT**

**L'ECOCIDI DE REPSOL A PERÚ I LA LLUITA CONTRA LA IMPUNITAT DE LES EMPRESES
DIÀLEGS SOBRE ECONOMIES FEMINISTES ENTRE EUROPA I ABYA YALA**

SUMARI

3 El desastre ecològic de Repsol i la lluita contra la impunitat corporativa

6 Entrevista a Justino Piaguage, president de la Nació Siekopai

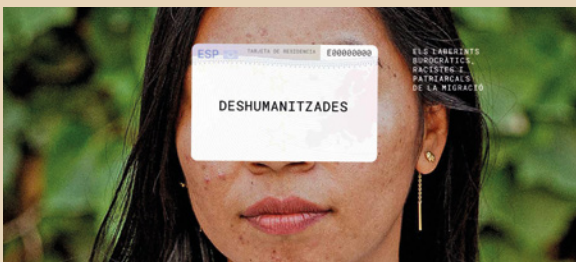
9 Un diàleg entre els feminismes d'Abya Yala i l'Estat espanyol

11 Beatriz vs El Salvador: la dona que desafia una de les legislacions més restrictives contra l'avortament

14 'Activistes per la Vida', de Gervasio Sánchez, visita Alacant i Burgos

15 Nou Webdoc: 'Deshumanitzades'

18 Assemblea 2023: Junes, en defensa de la justícia global; Autoconeixement i saviesa maia; Homenatge a Berta Càceres

Fins ara, el marc normatiu internacional en matèria d'Empreses i DH s'ha mantingut en un enfocament de codis d'aplicació voluntària, no vinculant

"Necessitem despenalitzar consciències, que l'avortament deixi de ser un tema tabú i començar a conversar, perquè és una realitat de salut pública." Des de la reforma del Codi Penal al Salvador, 181 dones han estat condemnades a penes de fins a 50 anys en el marc d'un entorn legal que penalitza absolutament l'avortament

Desenes de milers de migrants de l'Amèrica Llatina viuen a l'Estat espanyol de manera irregular. Situacions de violència derivades d'un model econòmic exportat des d'Occident les obliguen a sortir dels seus territoris i, en arribar a sòl espanyol, es troben amb una extensió d'aquestes violències

EDITA
Entrepobles · Associació declarada
d'utilitat pública UP-78093-SD
DISSENY I MAQUETACIÓ
Esteva&Estêvão

DEPÒSIT LEGAL
B-21094-89
Entrepobles no s'identifica
necessàriament amb les opinions
expressades en aquest butlletí

FOTO DE COBERTA
Agrupación Ciudadana por la
Despenalización del Aborto /
Women's Equality Center

AJUDA'NS A INCORPORAR A ENTREPOBLES NOVES SÒCIES I SOCIS
ASSOCIA'T I COL-LABORA ACTIVAMENT Butlletí de subscripció en la contraportada

Necessitem el teu suport per créixer i seguir garantint la nostra acció solidària
amb **AUTONOMIA i INDEPENDÈNCIA**

El desastre ecològic de Repsol i la lluita contra la impunitat corporativa

Alex Guillamón

Entrepobles Barcelona

El passat mes de febrer van estar a Barcelona, València, Alacant, Madrid, Bilbao i A Coruña Zenón Gallegos i Luis Antonio Díaz, dirigents de les associacions de pescadors de Chancay i Aucallama, juntament amb l'Alejandro Chirinos, director de l'organització ambientalista peruana CooperAcción.

Entrepobles va assumir la petició de coordinar la gira #RepsolHazteCargo, amb el suport de l'Observatori de les Multinationals a Amèrica Llatina (OMAL) i Ecologistes en Acció. Es tractava de dur a terme una agenda de trobades amb entitats socials, mitjans de comunicació i representants polítics per a reivindicar justícia i reparació pel vessament d'una refinèria de Repsol en Ventanilla, en l'Àrea Metropolitana de Lima, que afecta unes 51.000 persones, així com la restitució dels ecosistemes en les 11.060 hectàrees afectades. El desastre ecològic més greu de les últimes dècades al Perú.

Però, com aconseguir que les empreses transnacionals puguin realment rendir comptes per la vulneració flagrant de drets humans, socials i ambientals en tercers països en casos com aquest o en altres tants que es repeteixen sistemàticament?

EL CAPITALISME ÉS AIXÒ: EL DRET AL LUCRE PER SOBRE DELS DRETS HUMANS

En una interessant publicació,¹ David Whyte, professor de Dret i Justícia Social de la Universitat de Liverpool, fa un repàs històric sobre com s'ha anat aixecant l'arquitectura de la impunitat empresarial.

"Al llarg del segle XIX, als EUA una sèrie de sentències judicials va respondre a una pregunta: podria atorgar-se el mateix estatus legal a les corporacions i als éssers humans? En la major part dels judicis la resposta va ser afirmativa". Al

mateix temps descriu com l'artefacte legal de la "responsabilitat limitada" va permetre a aquesta "persona jurídica" blindar als seus directors o inversors individuals.

"Des de la dècada de 1950, l'estatus legal de les empreses també està protegit per la normativa europea. Segons l'article 1 del Protocol 1 del Conveni Europeu (CEDH), 'tota persona física o jurídica té dret al gaudi pacífic de les seves possessions'. La redacció és deliberada: incloure a les persones jurídiques significa donar-los la protecció del CEDH".

La rematada va venir amb la proliferació dels Tractats internacionals de Comerç i Inversió -TCI-, que permeten a les "persones corporatives" demandar als Estats per decisions que comportin violacions del seu dret al lucre, mentre no contemplen les demandes en sentit contrari.

La forma moderna adoptada per les corporacions que operen en contextos neocolonials sol incloure complexes cadenes de propietat i subministrament, amb diverses parts encarregades d'organitzar la producció i distribució. Aquesta complexitat és un factor afegit que permet a les transnacionals eludir responsabilitats per l'impacte de la seva activitat.

"És obvi que cap empresa es proposa acabar amb el planeta, però la seva estructura fa inevitable la destrucció ecològica. És el resultat lògic d'una institució dissenyada per a deshumanitzar les relacions socials i garantir la indiferència cap al sofriment humà i la degradació ambiental".

DEBAT SOBRE UN MARC NORMATIU VINCULANT

Fins ara, el marc normatiu internacional en matèria d'Empreses i DH s'ha mantingut en un enfocament de codis d'aplicació voluntària, no vinculant.

L'acumulació de casos de flagrants violacions de tota classe de drets a l'empara d'aquest buit legal ha incrementat en els últims anys el clam de comunitats exigint justícia. D'aquí va sorgir fa poc més d'una dècada la **Campanya Global per a Desmantellar el Poder de les Transnacionals i Posar fi a la Impunitat**, una coalició de 250 moviments, xarxes i organitzacions de tot el planeta. Tant Entrepobles com diverses organitzacions i comunitats amb què treballem en diferents països formem part d'aquesta campanya.

Aquesta creixent pressió de col·lectius i països afectats va fer que, el juny de 2014, el Consell de Drets Humans (DH) de Nacions Unides (UN) adoptés la "Resolució 26/9 per a l'elaboració d'un instrument internacional legalment vinculant per a les empreses transnacionals en matèria de drets humans". Aquesta resolució va donar pas a la configuració d'un grup intergovernamental de NU on s'ha anat discutint en 8 rondes de negociació, des del 2015 fins a 2022, el text d'un Tractat Vinculant que hauria d'obligar les empreses transnacionals a complir els DH allà on operin.

No obstant això, al llarg d'aquestes 8 rondes s'ha constatat l'obstrucció d'alguns estats, especialment els EUA i la Unió Europea (UE), alentint el procés i afeblint el seu caràcter efectiu i vinculant. Recentment, la UE ha combinat aquesta resistència al Tractat Vinculant de NU amb la proposta d'una "directiva europea sobre deguda diligència", el primer text de la qual acaba de ser aprovat al Parlament Europeu a l'espera que el Consell i la Comissió l'acabin "afinant".

Amb això, **la UE i alguns dels seus Estats s'obren per primera vegada a la discussió pública sobre aquest tema.**

França, Alemanya, Noruega i els Països Baixos ja tenen lleis aprovades. A Àustria, Bèlgica, Finlàndia, Suècia i Luxemburg hi ha iniciatives legislatives en marxa. A l'Estat espanyol l'esborrany de proposta va passar a millor vida amb la finalització de la legislatura.

Però, amb diferents variants, totes aquestes iniciatives s'acaben plegant a l'estratègia dels *lobbies* empresarials de la UE, limitant el seu abast al concepte de "deguda diligència", és a dir, a l'exigència que les empreses comptin amb mecanismes i protocols de prevenció de vulneracions de DH i del medi ambient. Sense negar la conveniència d'aquests mecanismes, és obvi que les responsabilitats no poden limitar-se a això.

Reprent l'exemple del vessament de Repsol al Perú, comptava l'empresa amb mecanismes de "deguda diligència" per a la prevenció i resposta davant un desastre com aquest? És probable que sí. Però la justícia no pot quedar-se aquí, ens falten, com a mínim, dues altres preguntes que la proposta de directiva europea sembla evitar: eren adequats aquests mecanismes? i, si ho eren, van funcionar correctament? La resposta negativa a qualsevol d'aquestes dues preguntes hauria de comportar responsabilitats en la reparació i remediació del mal causat. En cas contrari tornem a una versió millorada dels codis anteriors, en la qual es podria arribar a sancions simbòliques, però no pel fet mateix de la vulneració de drets, sinó per la falta de procediments adequats, el que mantindria a les comunitats afectades sense accés a la justícia.

L'ALTERNATIVA DELS CENTRES SOBRE EMPRESES I DRETS HUMANS

Al mateix temps, tant a Catalunya com al País Basc, un ampli ventall d'entitats socials venim reivindicant la creació de **Centres d'Em-**

Pots veure la campanya amb les persones afectades pel vessament de Repsol, com la Fanny Garrido, al nostre canal You Tube

preses i DH. A Catalunya ja s'està discutint un projecte de llei en el Parlament per a la seva creació.

Entre les funcions d'aquest centre, públic i independent, estaria rebre i investigar denúncies de comunitats afectades per empreses que operen a Catalunya i/o presten serveis a qualsevol administració pública catalana. En l'àmbit pràctic, implica, entre altres coses, que una empresa que rebés un dictamen assenyalant vulneracions de DH i/o ambientals, no pogués tenir accés a la contractació i la compra pública fins haver reparat aquestes vulneracions i canviat les seves polítiques per a evitar-les en el futur.

La contractació pública és el principal mecanisme punitiu a l'abast de les administracions descentralitzades en l'Estat espanyol. En 2022, les administracions de l'Estat espanyol van licitar contractacions per un valor de 98.855 milions d'euros. No obstant això, la immensa majoria d'elles, incloses les governades per l'esquerra, en ser "cegues" al compliment dels DH, en la pràctica donen avantatge competitiu a les empreses que minimitzen els seus costos socials i ambientals.

SOLIDARITAT ENFRONT DE LA IMPUNITAT

Els pescadors de Ventanilla que ens van acompanyar durant dues setmanes van rebre nombroses mostres de solidaritat de les entitats socials i representants polítics locals amb els quals es van trobar. Especialment emotives van ser les trobades en Muskiz, Euskadi, amb afectades pels abocaments de Petronor, amb les confraries de pescadores de València i, sobretot, a Galícia, on van compartir l'experiència del *Prestige*. No podem dir el mateix del seu pas per alguns Ministeris, d'on més aviat sortim amb la impressió d'haver-nos reunit amb els advocats defensors de l'empresa.

La multinacional "espanyola" Repsol té com a principals accionistes a JP Morgan, Black Rock, Amundi o Norges Bank. Segons la publicació que fa de la distribució geogràfica del seu accionariat, solament el 6,7% procedeix de l'Estat espanyol. Segons un recent informe d'OXFAM, més del 75% de les seves filials tenen els seus comptes en paradisos fiscals. I l'informe de l'Observatori de la Sostenibilitat 2022 la situa com la més contaminant de l'Estat espanyol.

Res d'això impedeix a aquesta diplomàcia comercial espanyola, que manté la seva agenda i el seu rumb inalterable governi qui governi, aixecar un mur defensant els privilegis de l'Ibex-35 enfront de les reivindicacions de justícia i reparació de les comunitats afectades al Sud global o a les mobilitzacions al nostre país per l'emergència climàtica.

Conscients de la necessitat d'esquerdar aquest mur, el passat 21 i 22 d'abril es va realitzar a Barcelona una àmplia trobada d'organitzacions de solidaritat internacional, ecologistes, de defensa de Drets Humans, etc., amb l'objectiu d'impulsar un Xarxa d'àmbit estatal contra la Impunitat del Poder Corporatiu, amb una agenda d'objectius i activitats, i per a acordar una estructura mínima que permeti avançar en la tasca comuna, que vagi més enllà de la incidència en els processos legislatius i permeti reprendre la incidència social, connectant la denúncia dels abusos del poder corporatiu al nostre país, amb les comunitats del Sud global. 🧩

Nota:

1. *Ecocidio. Acabemos con la corporación antes de que nos mate*, David Whyte, Edicions Bellaterra 2021.

Entrevista a Justino Piaguage, president de la Nació Siekopai

Montse Barba

Comunicació EntrePobles

“S’aconsegueixen petites victòries per a exigir que es respecti la Amazonia, però continua vigent la mentalitat extractivista”

Justino Piaguage (Sant Pau de Katëtsiaya, l'Equador, 1977) és el líder dels Siekopai, una comunitat originària que habita les terres de Pë'këya, també conegudes com Lagartococha, a la frontera entre l'Equador i el Perú.

El seu poble defensa davant l'Estat equatorià el dret a habitar la seva "llar ancestral", un territori del que van ser expulsats els seus avantpassats en 1941, després de la guerra entre els dos països. Mentrestant, han articulat les seves pròpies maneres de defensar-se davant l'extractivisme i la imposició cultural i educativa des de Quito. Aspiren a la seva pròpia sobirania territorial i comercial, on les dones tenen cada vegada més veu i representació.

Piaguage va visitar Barcelona a la fi d'abril, en el marc del projecte *Ciutats Defensores de Drets Humans*. No era la primera vegada que viatjava a la capital catalana, ja que és un dels portaveus més actius en el cas contra Chevron-Texaco. La petrolera estatunidenca va ser sentenciada a pagar més de nou mil milions de dòlars i reparar la zona afectada per la seva activitat a les províncies d'Orellana i Sucumbios entre 1964 i 1992. La sentència mai es va executar després de les apel·lacions de la multinacional, que va aconseguir que un tribunal d'arbitratge de La Haia li donés la raó, mitjançant el Mecanisme de Solució de Controvèrsies dels Inversors Estatals (ISDS).

Què els ha portat a demandar l'Equador davant la Corte Interamericana de Derechos Humanos (Corte IDH) pel Cas Chevron?

Des de 2018, quan es va ratificar la sentència definitiva en la Corte Constitucional equatoriana, hem buscat la seva execució en diversos països. Al Canadà, l'Argentina, el Brasil... També vam pensar en iniciar un procés aquí a Europa, però lamentablement no va ser possible. Tenim uns recursos econòmics limitats i el tema no va transcendir prou davant l'opinió pública.

I al nostre país, el canvi de govern a l'Equador ens va afeblir, ja que va assumir la presidència Lenin Moreno, que va començar a buscar finançament del Fons Monetari Internacional. Òbviament, Chevron tenia molta influència allí i es va proposar anul·lar costès

el que costés una sentència que era ferma a l'Equador. Van intentar fer-ho des de l'Assemblea Constituyente i vam aconseguir parar-ho, però l'empresa va continuar pledejant fins que l'Estat equatorià va ser enjudiciat per temes d'acords comercials que van acabar vinculats al nostre cas. I van aconseguir que un tribunal de La Haia fallés al seu favor, davant la inacció de l'Estat equatorià, que no es va defensar adequadament, i que, a més, se'ls hi pagui per suposats danys d'imatge.

Hem analitzat tot l'ocorregut i després d'un llarg procés de reflexió interna i una anàlisi jurídica, a l'abril d'enguany hem pres la decisió de demandar l'Estat equatorià davant la Corte IDH perquè l'Equador no està protegint els drets de les comunitats indígenes, està permetent amb total impunitat que una empresa transnacional no reconegui ni restauri la Amazonia, ni assumeixi les conseqüències en la salut de la seva població ni compensi els danys culturals que ha suposat l'activitat de Chevron.

En quin moment es troba la demanda?

Estem pendents del procés d'admissibilitat i que es cridi a Audiència, depenem de la Corte IDH. Som optimistes. Experts que han estat vinculats amb la Corte IDH creuen que el nostre cas sí que amerita ser atès per tota la inacció i la responsabilitat de l'Estat de no protegir els drets que continua vulnerant Chevron i que afecten els pobles originaris.

I continuem difonent i pressionant amb accions com el Dia Anti Chevron (el passat 5 de juny, Dia del Medi ambient) per a fer consciència social que per molt que diguin que la Amazonia ha estat sanejada i restaurada, continuem vivint en aquesta tragèdia. L'últim informe de l'ONG Clínica Ambiental reporta que hi ha gran quantitat de malalties de càncer, la majoria dones, com a part dels efectes de l'activitat petrolera que pateixen els pobles amazònics.

A part del petroli, quines són les altres activitats extractives que afecten la seva comunitat?

Actualment, al costat del petroli i el monocultiu de la palma, és l'activitat de les empreses xineses amb la mineria (coure, liti, or). L'Estat equatorià segueix avui amb aquesta visió extractivista.

UDAPT

El Govern pretenia incrementar de 500.000 a 1 milió de barrils de petroli diaris i accelerar l'extracció minera, i el poble indígena es va aixecar per a derogar dos decrets que finalment es van parar, però continua latent el tema de les concessions mineres.

Sempre hem d'estar a la defensiva, resistint, perquè la forma en què es veu la Amazonia no ha canviat. Es considera que amaga un tresor i que cal explotar-la i escórrer-la, no s'entén que la pulsio de la Amazonia és una altra, ni a nivell local ni a nivell mundial. Però amb lluita i sacrifici s'aconsegueixen les victòries. La del Sinangoe, per exemple, en la capçalera del rio Aguarico, on s'havien otorgat 22.000 hectàrees a una empresa minera. Volien explotar l'or, el coure i la mineria sense fer cap consulta als pobladors, de nacionalitat A'í i Kofan. Vam aconseguir que els jutges de la Corte Constitucional vinguessin al territori per a comprovar el que estava passant, i es va aturar. El mateix va passar amb el cas Borani i el petroli. Es va exigir una consulta prèvia, lliure i informada. S'aconsegueixen petites victòries que sumen per a exigir que es respecti la Amazonia, però continua vigent la mentalitat extractivista.

“Sense una educació que faci sentir als i les joves orgullosos de la nostra cultura i la nostra manera de pensar, estem perduts.”

Com es defensa la seva comunitat?

Estem en una situació d'amenaça, en un territori amb totes les pressions de l'activitat petrolera, del monocultiu de la palma, de les activitats dels nostres veïns colons... Veiem diàriament com a través de les carreteres obertes per l'empresa del monocultiu de la palma entren a caçar i pescar. Per a demostrar-ho, els nostres joves estan començant a aprendre a utilitzar drons, càmeres parany, els GPS... Solament en sis mesos continus de 2019, vam detectar 377 caçadors. Per això, vam començar a crear un equip de monitoratge que està actuant i que també detecta com s'expandeix la invasió al nostre territori i les desforestacions.

Com veu el futur de la comunitat siekopai?

A una assemblea, els i les joves van decidir exercir el dret a l'autodeterminació i vam iniciar un procés intern de notificacions i comunicacions. Vam intentar reunir-nos amb l'autoritat estatal, però ells es van negar. Allò va generar molt d'impacte, va ser dir clarament: “Respectin el nostre territori, som aquí”.

“El jovent inicialment es resistia a l'educació pròpia, deien que era regressiva, però els hi dèiem “és per a tenir les arrels i els peus ben posats”.

Hem creat les nostres pròpies normes si es troben caçadors al nostre territori i impartim justícia a través d'audiències comunitàries. Començarem també campanyes de concientització, delimitant una àrea de 10.000 hectàrees com a àrea intangible on estem registrant quin tipus de biodiversitat tenim. Els més adults, els avis, caminen

amb el jovent, i els hi van dient “aquesta petjada, aquest so que emet és de tal animal”, perquè el jovent ja no són caçadors, ja no tenen aquest vincle amb la naturalesa. La idea és tenir un document que reculli el que tenim i on estan els animals que hem identificat.

Com aconseguixen que el jovent es mantingui en la comunitat?

A més d'implicar-se amb la tecnologia, estem organitzant una educació pròpia perquè sense una educació que faci sentir als joves orgullosos de la nostra cultura i la nostra manera de pensar, estem perduts.

La nostra intenció és construir la malla curricular, que fins ara no ha estat pensada en funció dels nostres interessos sinó dels d'uns altres. El professorat deia que havien de complir un horari que no era el més adequat per a nosaltres. Una educació que inclogui un espai de diàleg intergeneracional, que ja existia, en el qual els fills i nets escoltaven els seus majors i aprenien de somnis, cultius, astrologia, ... Si les nostres filles tenen una educació que els permeti ser conscients del que significa ser Siekopai continuarem existint, sinó ens extingirem culturalment, per molt que jo em posi les meves vestimentes i el meu collaret. 🙌

Nova publicació:

Un diàleg entre els feminismes d'Abya Yala i l'Estat espanyol

Montse Benito Soriano, Kenia Castaldo Oliva, Natalia Riera Manzano

Educació Entrepobles

Títol
 'Voces desde las economías feministas: resistencias, arraigos, cuidados'
Editores
 Cristina Carrasco Bengoa i Corina Rodríguez Enríquez

Edició
 Entrepobles
Disseny, maquetació i ecoedició
 Pol-len edicions
Il·lustració
 Emma Gascó

Idioma
 Castellà

La publicació *Voces desde las economías feministas: resistencias, arraigos, cuidados* és la segona part del llibre *Economía Feminista: desafíos, propuestas, alianzas*, publicat en 2017 per Entrepobles, coeditat per Cristina Carrasco Bengoa i Carme Díaz Corral, i que tan bons resultats ha tingut en lectures, presentacions, webinaris i vincles amb les autores.

Aquest nou llibre ha comptat amb la participació de més de vint autores d'Abya Yala (diferents països) i l'Estat espanyol (Euskadi i Catalunya), que han decidit acompanyar-nos i aportar les seves veus i mirades diverses. A elles els agraïm la complicitat i dedicació que ens han brindat en aquest treball.

Donem les gràcies a totes les autores que han ofert els seus articles per a publicar en aquest llibre: les coeditoras Cristina Carrasco Bengoa i Corina Rodríguez Enríquez així com Amaia Pérez Orozco, Sílvia Piris Lekuona, Colectiva XXK, Nalu Fariás, Tica Moreno, Camila Baron, Amparo Bravo Arias, Fernanda Moscoso Briceño, Catalina Valencia, Miriam Nobre, Claudia Korol, Ana Felicia Torres Redondo, Patricia Amat, Verónica Gago, Aura Cumes, Breny Mendoza, Carmen Díaz Corral, Valeria Mutuberría Lazarini i Georgina Alfonso González.

Des del principi, les motivacions per a la publicació d'aquest llibre han estat explorar i tractar de recollir els nous reptes i plantejaments de les economies feministes, amb aportacions des de diferents territoris, àrees i nivells d'abordatge. Mostrar que les economies feministes són, ara com ara, un moviment teòric i d'intervenció per a la transformació social que viu un moment de renovada vitalitat, amb capacitat de realitzar aportacions imprescindibles i oferir alternatives als moviments socials emancipadors en diversos territoris, àrees i contextos davant l'anomenat conflicte capital-vida.

“En el context actual de crisis globals superposades rescatem el conflicte com una oportunitat, trobant els llocs comuns des dels quals actuar”.

En el nostre caminar pels territoris d’Abya Yala amb organitzacions germanes veiem la necessitat de potenciar diàlegs per a la construcció d’argumentaris i accions en sinergia amb els feminismes del Sud global des de les diverses mirades i accents, i des d’una perspectiva decolonial, feminista, antiracista i anticapitalista. En el context actual de crisis globals superposades rescatem el conflicte com una oportunitat, trobant els llocs comuns des dels quals actuar. Crear comunitats de comunitats: teixint xarxes, complicitats, cuidant-nos.

Els moviments feministes tenen el potencial d’unir la resolució de les urgències amb la proposta d’horitzons transformadors que permetin una sobirania feminista que possibiliti la transició cap a altres models de vida.

En paraules de Cristina Carrasco i Corina Rodríguez *“el llibre és, simultàniament, una compilació de reflexions crítiques i una invitació a continuar pensant col·lectivament. També un estímul en temps que es presenten difícils, amb restauracions neoliberals i feixistes, amb vides que es precaritzen cada vegada més, amb violències de tota mena. Saber-nos persistents en la cerca de camins alternatius ens nodreix l’esperança”.*

ESTABLIR DIÀLEGS PER A AMPLIAR MIRADES

La proposta d’EntrePobles de coordinar aquest llibre va coincidir amb l’interès de les mateixes autores que treballen reflexions crítiques des d’Abya Yala i des del Nord de parla ibèrica. Es proposen diàlegs entre economies feministes denominades eurocèntriques i les economies feministes d’Abya Yala. En aquests diàlegs es parteix dels límits de les mirades convencionals de l’economia feminista, i la potència dels desenvolupaments que s’han anat donant en Abya Yala i en algunes lectures crítiques des d’Europa.

La voluntat d’establir aquests diàlegs per a ampliar mirades, segons Cristina Carrasco i Corina Rodríguez, s’estableix sobre *“les diferents manifestacions dels feminismes populars i indígenes, decolonials i comunitaris, que han desenvolupat teoria i praxi*

des dels territoris afectats per la conquesta i la colonització”. En aquests feminismes i en les economies feministes, *“hi ha autores que aborden i debaten sobre una línia més teòrica, i altres que reflexionen a partir d’experiències de la vida quotidiana, urbana i/o pagesa. Dels feminismes que venen del Nord global ens centrarem en l’economia feminista de la ruptura, on també es conjuguen la visió teòrica i l’experiència de l’activisme i la pràctica política”.*

En un recorregut conceptual pels diferents articles destaquem diverses idees:

1. **Cos-territori:** Lloc de vida comuna, de comunitat que reconeix la seva pertinença al territori i, es percep com el centre organitzador de l’existència on, de manera col·lectiva, se sosté la vida.

2. **Les cures com a base de la vida:** Albirar formes d’organització social de les cures que reconguin la interdependència i l’ecodependència des d’aproximacions a la cura des de les pràctiques concretes en Abya Yala i pràctiques alternatives al Nord global.

3. **Extractivismes:** Ni els nostres cossos ni els nostres territoris són espais de conquesta.

Resistència i acció col·lectiva d’una comunitat arrelada a un territori, construint teoria i praxi feminista que busca un bon viure davant l’avenç extractivista del capitalisme, que amenaça els béns comuns i a la vida en el territori, i talla les interdependències entre les naturaleses.

4. **Patriarcat precolonial?** Parlar d’“entroncament patriarcal” o de pràctiques patriarcales en comunitats indígenes pot implicar que va existir un patriarcat precolonial. El feminisme comunitari manté una posició antipatriarcal i exigeix una altra forma de comunitat. La diferència amb altres realitats és que la lluita contra la dominació dels homes és comunitària.

5. **Contradicció capital-vida? Com sostenim la vida?:** El conflicte s’està aguditzant i la contradicció es fa més evident. El capital mercantilitza la vida i endeuta les llars, reforçant l’espiral de l’extractivisme financer. Al Sud global, el conflicte capital-vida travessa amb força tots els territoris i la majoria dels cossos.

6. **Temps en conflicte:** A les comunitats pageses, la noció i l’ús del temps s’establia i s’estableix pels ritmes dels fenòmens naturals. Existeixen experiències urbanes on les companyes fan importants esforços per a no reproduir les lògiques desposeïdores de la productivitat des de, fonamentalment, formes cooperativistes d’organització com a alternatives al capitalisme.

7. **El potencial del diàleg de sabers:** Hi ha un enorme potencial en aquest diàleg de sabers. Aquí només tenim unes petites pinzellades de tota la teoria desenvolupada al costat d’una enorme experiència i pràctica política. Encara hi ha molt de camí per recórrer, des de tornar més concretes algunes de les propostes, fins a pensar estratègies i camins de transició.

Esperem que aquesta publicació sigui d’utilitat a totes les persones i col·lectius amb els quals compartim desitjos, somnis i lluites quotidianes, dels quals aprenem cada dia, com a aportació en aquest procés de suport mutu per a la construcció d’una intel·ligència col·lectiva comuna i antipatriarcal.

Des d’EntrePobles volem agrair molt especialment a les coeditores i autores Cristina Carrasco Bengoa i Corina Rodríguez Enríquez pel seu treball de recerca, edició i recopilació en aquesta publicació. Sense el seu suport, aquest llibre mai s’hauria escrit i, per això, aquest treball els pertany. 🧡

Pots comprar-ho en la web de editorial Pol-len o en llibreries especialitzades

Beatriz vs El Salvador: la dona que desafia una de les legislacions més restrictives contra l'avortament

Montse Barba

Comunicació Entrepobles

Agrupación Ciudadana por la Despenalización del Aborto / Women's Equality Center

“Jo només vull que cap persona més passi el que la meva filla va passar”, va dir la mare de Beatriz a la Corte IDH

L'avortament es considera delictes sota qualsevol circumstància al Salvador des de 1998, amb penes d'entre 30 i 50 anys de presó a partir de les 20 setmanes en considerar-se homicidi agreujat. També si la vida de la mare, com en el cas de la jove Beatriz (nom fictici per a defensar la seva memòria, però també els drets de totes), corre perill. Per això que l'audiència pública sobre aquest cas que va tenir lloc en la Corte Interamericana de Derechos Humanos (Corte IDH), a la fi de març del 2023, és desafidora i transcendent, ja que pot marcar un abans i un després per a les dones, no sols al seu país i a Centreamèrica sinó en tot el continent.

A més a més, en un moment en què la llibertat sexual i reproductiva s'està veient amenaçada per grups d'ultradreta en tot el planeta, amb l'anul·lació, al començament d'any, de la sentència Roe vs Wade, que fa mig segle reconeixia l'avortament als Estats Units. Enmig d'un clima de reculada de llibertats al Salvador, amb un govern que s'acull al règim d'excepció per a intimidar a persones i aplanar organitzacions que defensen la justícia i els drets humans. Per al president Nayib Bukele, que quan aspirava a

liderar el país era partidari de la seva regulació parcial, l'avortament és ara “un genocidi”.

BEATRIZ VOLIA VIURE

La història de Beatriz és la de tantes dones que volen viure en plenitud i decidir sobre els seus cossos. Comença fa 10 anys quan es queda embarassada per segona vegada i li diagnostiquen una malformació congènita del fetus amb anencefàlia (sense cervell), una condició incompatible amb la vida extrauterina. Un equip mèdic de 15 especialistes li explica que si aquest segon embaràs avança hi ha una alta probabilitat que ella mori.

En el seu primer embaràs, dos anys abans i d'alt risc per les seves malalties, Beatriz va tenir preeclàmpsia greu (un trastorn d'hipertensió perillós que afecta algunes dones durant la gestació) i li van haver de realitzar una cesària. El seu bebè va haver de romandre 38 dies internat a l'hospital en ser diagnosticat com a “nourat preterm amb síndrome de distrès respiratori i enterocolitis necrosant”. El petit va tenir problemes posteriors en el seu desenvolupament.

CRONOLOGIA DEL CAS DE BEATRIZ

2011

Beatriz tenia 20 anys i vivia amb pocs recursos al municipi de Jiquilisco, El Salvador, quan se li va diagnosticar Lupus Eritematos Sistemàtic, nefropatia lúpica i artritis reumatoide. Durant el seu primer embaràs, en 2011, va haver de ser hospitalitzada en dues ocasions a causa d'anèmia i lupus. El part es va complicar per preeclàmpsia i, després d'una cesària, el seu fill va sobreviure després de romandre més d'un mes ingressat.

2012

A causa de la malaltia i complicacions de l'embaràs, en 2012 un metge de l'Hospital Nacional de Maternitat li va recomanar que no es tornés a quedar embarassada, però ella temia que morís el fill que acaba de tenir, pel seu fràgil estat de salut, i volia tornar a ser mare.

Febrer 2013

Beatriz va saber que estava de nou embarassada d'onze setmanes i se l'informa que era un embaràs d'alt risc. El 7 de març li van diagnosticar una malformació congènita del fetus amb anencefàlia (sense cervell), condició incompatible amb la vida extrauterina. El Comitè Mèdic format per 15 metges directores d'àrea de l'Hospital Nacional de Maternitat, li va recomanar que s'interrompés l'embaràs per ser inviable i posar en risc la seva salut i vida.

Maig 2013

Davant la prohibició d'avortament terapèutic en la legislació del Salvador, la defensa legal de Beatriz va presentar una demanda d'empara sol·licitant la interrupció de l'embaràs a l'efecte de salvar la seva vida. La Sala Constitucional va admetre la demanda i va dictar una mesura cautelar, però el 28 de maig de 2013 va declarar 'no ha lloc' la demanda en considerar que no va haver-hi una conducta omisiva per part de les autoritats demandades que hagués produït un greu perill als drets de la vida i la salut de Beatriz.

La Corte IDH es pronuncia contra el 'Cas Beatriz'. Requereix a l'Estat salvadorenc prendre totes les mesures mèdiques necessàries per a assegurar, de manera urgent, la deguda protecció dels drets a la vida i integritat personal de Beatriz.

Juny 2013

Beatriz va ser sotmesa a una intervenció d'urgència i el fetus va morir a les cinc hores.

Setembre 2017

La Comisión Interamericana de Derechos Humanos (CIDH) de l'Organización de Estados Americanos (OEA), va reconèixer la gravetat d'aquesta violació de drets, admetent la demanda interposada contra l'Estat per la família de Beatriz, la Colectiva Feminista para el Desarrollo Local de El Salvador, l'Agrupación Ciudadana para la Despenalización del Aborto Terapéutico, Ético i Eugénico de El Salvador, IPAS Centroamérica i el Centro para la Justicia y el Derecho Internacional.

Octubre 2017

Mor Beatriz per les conseqüències derivades en la seva salut d'un accident lleu de moto.

Gener 2022

L'Agrupación Ciudadana para la Despenalización del Aborto Terapéutico presenta davant la Corte Interamericana de Drets Humans (Corte IDH) el 'Cas Beatriz'.

Març 2023

Se celebra l'audiència pública a Costa Rica, seu de la Corte IDH, pel 'Cas Beatriz'. Els feminismes clamen #JusticiaparaBeatriz

SUPORT DE LES ORGANITZACIONS

Per a poder avortar, Beatriz busca el suport de l'Agrupació Ciutadana per la Despenalització de l'Avortament, que inicia una campanya en la seva defensa. In extremis i anul·lades altres vies, el maig de 2013, la Corte IDH, màxim tribunal en matèria de drets humans del continent americà, requereix a l'Estat salvadorenc que prengui totes les mesures mèdiques necessàries per assegurar la vida i integritat personal de Beatriz.

Després de 81 dies de tortura, el juny de 2013, aquesta mestra de 22 anys del municipi de Jiquilisco, se sotmet a una intervenció. El fetus mor al cap de cinc hores. La seva salut queda molt deteriorada i quatre anys més tard mor per una pneumònia que va adquirir en ser hospitalitzada després d'un lleu accident de moto, deixant un fill de 5 anys.

ESPERANÇA I REPARACIÓ

Una dècada més tard, el cas de Beatriz s'ha convertit en un símbol per a les feministes salvadorenques, que han articular la campanya #JusticiaParaBeatriz, omplint de mocadors verds i morats amb el rostre de la jove els carrers llatinoamericans i l'univers virtual. "Esperança" és la paraula que tria Morena Herrera, una de les fundadores de La Colectiva Feminista per al Desenvolupament Local i de l'Agrupación Ciutadana per la Despenalització de l'Avortament, quan li demanem que valori l'audiència de la Corte IDH de març, que ella ha seguit molt de prop. Una vista que va començar amb les declaracions de la mare de Beatriz: "Jo només vull que cap persona més passi el que la meua filla va passar", va assenyalar a San José, Costa Rica.

Herrera opina que "a l'Audiència de la Corte IDH es va evidenciar que la penalització absoluta de l'avortament al Salvador, igual que en altres països, té greus conseqüències per a la vida, la salut física, la salut emocional i la integritat de les dones". Tant la legislació com l'actuació de les autoritats van implicar "una violació de drets humans de Beatriz i una tortura", afegeix.

La sentència de la Corte IDH s'espera per a finals de 2023 o inici de 2024 i seria d'obligat compliment al Salvador. A més, la seva jurisprudència es podrà aplicar en altres països d'Amèrica Llatina i el Carib. Pot ser determinant en una regió que concentra les legislacions més restrictives en drets sexuals i reproductius de la dona: no hi ha cap supòsit en què es permeti avortar al Salvador, Nicaragua, Hondures, República Dominicana i Haití.

"El seu abast és molt important. La campanya 'Justicia per a Beatriz' pot aconseguir un canvi legislatiu, un canvi polític i la reparació per a la seva família, però també contribuirà a anar superant l'estigma cap a les dones que necessiten i decideixen avortar, perquè ser una dona embarassada o persona gestant, tal com està la legislació actual, acaba negant a les persones la condició de subjecte de drets", explica Herrera, que ha acompanyat a moltes dones privades de llibertat per avortar, en moltes ocasions per embarassos conseqüència de violència sexual.

MANUELA, EL PRECEDENT DEL CAS BEATRIZ

Davant la possibilitat d'un desacatament o dilació en el compliment d'una sentència condemnatòria, Morena Herrera és clara: "El Salvador està obligat a complir-la. Pot ser que en un primer moment el govern de Bukele faci declaracions de no acatament, però ells saben que l'han de complir, com estan començant a fer amb la sentència del 'Cas Manuela', encara que hi hagi aspectes molt importants pendents encara".

PREMI SIMONE VEIL PER A UNA REFERENT DEL FEMINISME I ELS DRETS HUMANS

El 8 de març, l'Agrupación Ciudadana por la Despenalización del Aborto va rebre el premi Simone Veil de mans del Ministeri d'Extérieurs del Govern de França, un guardó que ha suposat un rellevant suport al treball que duu a terme l'organització que lidera Morena Herrera.

"Ho he rebut amb el sentiment de ser afortunada per representar a aquesta organització, que ha lluitat molt i ha estat molt estigmatitzada. En el moment en què el vaig rebre vaig experimentar un recorregut. En primer lloc, veure la cara de les persones que integren l'Agrupación Ciudadana i que han col·laborat al llarg d'aquest procés, però també de les dones que han estat alliberades (70), que continuen lluitant per obrir-se espai en la societat salvadorenca i lluiten contra l'estigma d'haver estat empresonades", recorda Herrera, que destaca un cas, el de Maria Teresa Rivera, la primera dona que ha obtingut asil polític per avortament en la història del dret humanitari, a Suècia.

"També vaig pensar", continua, "en què totes les nenes puguin viure lliures d'estigmes i prendre decisions a la seva vida, i en què totes les adolescents puguin arribar a tenir una vida més lliure". "Vaig recordar a les nenes que acompanyem i que han viscut maternitats imposades producte de fets criminals i violents, embarassos resultats de violacions... I vaig recordar a les persones i organitzacions solidàries per tot el món", afegeix.

"Al Salvador, defensar drets humans, en general, no és fàcil. Defensar drets de les dones tampoc, i drets sexuals i reproductius encara menys. En primer lloc, perquè fa falta un reconeixement clar en la nostra jurisprudència i en la manera d'abordar polítiques públiques. I perquè les persones que els defensem ens enfrontem a campanyes de desprestigi. Ens han amenaçat en diverses ocasions amb la idea que ens aplicaran un article del Codi Penal d'inducció de l'avortament, i fins i tot ens han acusat de defensar delictes. No obstant això, nosaltres hem demostrat que tenim dret a lluitar contra una legislació i unes polítiques públiques injustes", conclou l'activista salvadorenca.

En efecte, el 'Cas Manuela' és el precedent més clar del 'Cas Beatriz'. En 2008, Manuela, mare salvadorenca de 31 anys, va sofrir un avortament espontani i una forta hemorràgia. Quan va aconseguir ser atesa, la metgessa la va denunciar per un suposat "homicidi en perjudici del seu fill nounat". Va ser detinguda i se li va imposar una pena de 30 anys. Va morir de càncer a la presó, emmanillada al llit de l'hospital i sense rebre les cures de salut necessàries.

El desembre de 2021, la Corte IDH va confirmar que l'Estat salvadorenc havia comès un error: Manuela havia tingut una emergència obstètrica provocada per una preeclàmpsia.

El seu cas va commoure a la comunitat internacional, com ocorre ara amb el de Beatriz, qui, com Manuela i moltes altres, volia viure i, amb la seva memòria, busca reparació a la seva família i justícia per altres dones que es puguin trobar en la seva situació.

"Necessitem despenalitzar consciències, que l'avortament deixi de ser un tema tabú i començar a conversar, perquè és una realitat de salut pública."

Des de la reforma del Codi Penal al Salvador, a la fi dels anys noranta, 181 dones han estat condemnades a penes de fins a 50 anys. Però, a més de la privació de llibertat, les dones que decideixen fer-ho o defensem la llibertat reproductiva s'enfronten a un estigma, arrelat en la societat salvadorenca.

Per a Morena Herrera, aquest estigma està molt relacionat amb tota l'esfera punitiva i de culpa que té l'avortament en les nostres societats. En aquest sentit, "moltes organitzacions i diverses femi-

nistes estan parlant de la necessitat no sols de despenalitzar en termes legals sinó de despenalitzar les consciències, i començar a parlar de manera tranquil·la i directa sobre l'avortament": "Necessitem que deixi de ser un tema tabú perquè és una realitat de salut pública, en molts casos és un dret, i moltes dones ho viuen com un alleujament a una situació que travessen, però no s'atreixeixen a dir-ho. És important parlar sobre les experiències que coneixem i les nostres pròpies", subratlla Herrera.

Actualment, hi ha organitzacions i grups molt poderosos econòmicament i amb influència que s'oposen als drets reproductius de les dones, una realitat que no afecta solament a Centreamèrica. També als Estats Units o Europa, la penalització de la interrupció de l'embaràs forma part de l'agenda de la ultradreta i els sectors més reaccionaris.

"Aquestes forces representen un perill per als drets i les conqüestes. Però crec que és crucial la creixent convicció de les dones i de molts homes del fet que no podem renunciar a l'autonomia, a la llibertat, a ser subjectes de drets. Som cada vegada més els qui defensem els nostres drets, i enfrontem els riscos i perills que comporta fer-ho, des d'una perspectiva esperançadora i de futur", conclou Morena Herrera. 🧡

SUMAT A LA CAMPANYA
#JusticiaparaBeatriz

Artivismes:

'Activistes per la Vida', de Gervasio Sánchez, visita Alacant i Burgos

L'exposició 'Activistes per la Vida', del fotoperiodista Gervasio Sánchez, continua itinerant per l'Estat espanyol, acostant a les nostres ciutats la realitat dels i les defensores del territori i la vida d'Hondures i Guatemala.

A Alacant (imatge superior), es va poder visitar en l'Espai Sèneca del 10 de febrer al 7 de març gràcies a la col·laboració de la Regidoria d'Igualtat de l'Ajuntament de la ciutat, amb l'assistència de més de 1.300 persones.

La següent ciutat a acollir-la va ser Burgos (Teatre Principal, del 16 de març al 16 d'abril), on, igual que Alacant, van comptar amb la presència de l'autor per a oferir xerrades i visites guiades (imatge inferior) en les que va explicar la seva experiència fotografiant a aquests 40 homes i dones que es juguen la vida per a defensar

les seves terres, la naturalesa i la seva forma de vida en comunitats enfront de les grans empreses extractives. Va ser visitada per més de 1.200 persones.

Amb Burgos i Alacant, són ja 7 les ciutats que ha recorregut 'Activistes per la vida'. Des de la seva inauguració, en 2020, les fotografies de Gervasio Sánchez s'han pogut gaudir també a Gijón, València, Barcelona, Tarragona i Vilafranca del Penedès. 🌱

Accedeix a la web del projecte
Activistes per la Vida

<https://activistesperlavida.cat>

Nou Webdoc:

Deshumanitzades

Camins migratoris

travessats per la burocràcia,

el racisme i el patriarcat

Pepa Roselló

Comunicació Entrepobles

1 de cada 7 persones al món és migrant, 5.400.000 migrants habiten a l'estat espanyol, un 57% son dones i més de 500.000 persones estan en situació administrativa irregular

Per què fugen dels seus territoris? Quins camins han de travessar per arribar aquí? Quines traves burocràtiques racistes i patriarcals han de patir?

En col·laboració amb el mitjà de comunicació La Directa i Brigades Internacionals de Pau de Catalunya, a Entrepobles responem a aquestes preguntes al webdoc **Deshumanitzades: camins migratoris travessats per la burocràcia, el racisme i el patriarcat**. A través d'una investigació periodística i audiovisual aprofundim en el camí migratori a l'Estat espanyol des d'una mirada feminista.

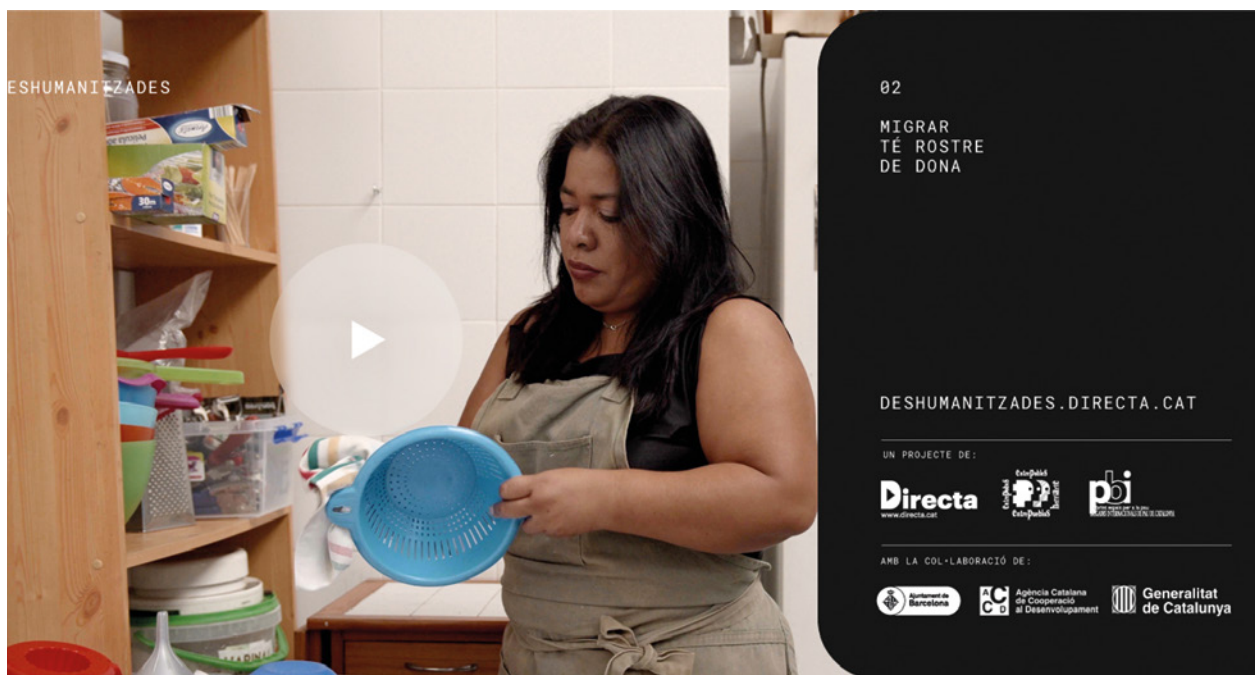
UNA LLEI RACISTA QUE VULNERA LA DIGNITAT DE LES DONES

Un milió i mig de persones migrants de l'Amèrica Llatina viuen a l'Estat espanyol de manera regular. Desenes de milers ho fan de manera irregular. Situacions de violència derivades d'un model econòmic exportat des d'Occident amb la petjada d'empreses espanyoles, les obliguen a sortir dels seus territoris i, en arribar a sòl espanyol, es troben amb una extensió d'aquestes violències. La llei d'estrangeria i el sistema d'asil estan impregnats d'una burocràcia considerada, per moltes, racista, que deshumanitza aquelles qui l'han de travessar i que vulnera especialment la dignitat de les dones.

En aquest webdoc diverses persones migrants ens conten en primera persona la seva experiència, per què han de fugir dels seus països, en quina situació estan i com el suport mutu i les xarxes informals de suport són, en tots els casos, l'única manera de sobreviure i superar aquestes violències i les seves seqüeles.

Com, per exemple, Susana Espinoza, del Perú, que va arribar a l'estat espanyol sola fugint d'una relació i societat masclista. En arribar, i gràcies a les xarxes informals, va iniciar un periple per diverses cases de persones que l'acolliren de manera solidària en "uns mesos de molta angoixa", durant els quals va treballar en jornades infinites venent menjar al metro i netejant cases.

Altre cas és el de Carolina Murcia, d'Hondures, que va venir a l'Estat espanyol fugint del seu país, va haver de sortir per ser testimoni protegit. A la recerca de refugi es va trobar amb un sistema d'asil i un mercat laboral poc preparats per acollir persones de la comunitat LGTBIQ+.

Dalila Argueta, defensora hondurenysa, va haver de fugir per denunciar un projecte miner a Guapinol. Va deixar els seus fills a Hondures, i en arribar a l'estat espanyol va veure com el dret al reagrupament familiar no estava garantit. Ella comenta que quan li va arribar l'estat de refugiada no s'ho va pensar dos voltes i va anar a un país veí per poder recuperar els seus fills. "No vaig poder més: em vaig saltar el reagrupament. Havia esperat sis mesos i ni tan sols m'havien contestat, així que vaig anar per l'altra via, que és anar a buscar-los".

El principal obstacle que es troben les que intenten portar la seva família cap a l'Estat espanyol són els llargs períodes d'espera derivats de la densa burocràcia.

Eli González després de pors, llargues cues i diversos obstacles burocràtics, va aconseguir presentar la sol·licitud d'asil el gener de 2019, tres mesos després d'haver-se vist obligada a fugir del seu país, Nicaragua. El seu cas és de maternitat segrestada per la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) de la Generalitat de Catalunya. Eli denuncia la violència d'una retirada de custòdia del seu fill: "Les treballadores de la DGAIA van ser racistes, incomprensives, sentia que jo els explicava una cosa i elles entenien el que volien entendre".

DONES PRECARITZADES

Moltes de les persones migrades procedents de l'Amèrica Llatina són majoritàriament dones, a causa de la creixent feminització de la pobresa, la violència patriarcal i la demanda de treballadores en el sector –cada vegada més precaritzat– de les cures de la llar.

Tota persona migrant sense papers travessa emocions com la por, el temor a denunciar o accedir a qualsevol servei que tingui a veure amb institucions públiques i que pugui significar una detenció, un trasllat a un centre d'internament d'estrangers (CIE) i una deportació. Por, fins i tot, a anar a demanar ajudes per a l'alimentació o l'habitatge a Serveis Socials. En aquesta investigació també ens hem adentrat a la llei d'estrangeria. Segons Victoria Canalla, activista migrant i membre del moviment Regularització Ja! es tracta d'una llei racista perquè contempla qui ve de fora com un subjecte diferent: l'altre". "No és una llei garantista, sinó que crea una situació de no drets que implica l'exclusió d'una minoria, ja que l'exposa a la violència en quedar fora de les polítiques públiques i l'obliga constantment a esquivar obstacles", afegeix.

A més, per poder regularitzar-se també han de passar per traves burocràtics, "La llei ens treu la possibilitat de tenir els mateixos drets que la resta de persones i ens deixa en uns llimbs legals durant almenys tres anys, durant els quals serem explotades treballant de manera irregular. I, per sortir d'aquí, hem de fer de tot i més.", assegura Ana Isabel Ríos, migrant colombiana.

Les seves experiències mostren com les lleis d'estrangeria i de dret a l'asil, lluny de ser garantistes, comporten situacions de no drets i les exposen a diverses situacions de violències. Es requereixen, per tant, polítiques públiques que garanteixin els drets de les persones migrants, especialment de les dones, en tota la seva integritat, des d'una mirada feminista i amb un enfocament LGTBIQ+.

Per conèixer totes les històries entra al webdoc www.deshumanitzades.directa.cat

ASSEMBLEA 2023: JUNTES, EN DEFENSA DE LA JUSTÍCIA GLOBAL

El món ens planteja nous reptes, noves injustícies a les quals fer front des de la cooperació solidària amb altres pobles. Per això són tan especials les nostres assemblees anuals, que ens permeten reunir-nos, posar en comú el que fem en Entrepobles i, sobretot, debatre i consensuar les nostres línies d'actuació.

Gràcies al treball i dedicació de les nostres companyes de València, el cap de setmana del 13 i 14 de maig, ens vam reunir més de 60 persones de l'organització per a aprovar la nostra Estratègia 2023-2027 (que pots consultar al Portal de Transparència de la nostra web), renovar la Junta Directiva i treballar conjuntament la comunicació transformadora i les cures de l'organització.

AUTOCONeixEMENT I SAVIESA MAIA

Les companyes d'Asociación de Mujeres Maya Kaqla ens van visitar dues setmanes al maig per a impartir tallers i xerrades sobre autosanació i autoconeixement des de la cosmovisió maia, que treballen amb èxit en les seves comunitats de Guatemala.

Hermelinda Magzul i Flor Baran van recórrer Astúries, Burgos, València, Sevilla i Madrid per a promoure un intercanvi de coneixement entre dones de diferents cultures entorn a la defensa de les cures i la lluita contra les violències patriarcales. A més, ens van acompanyar en la nostra Assemblea General aportant claus per enfortir la nostra associació. Gràcies, gràcies, gràcies!

A més, vam assistir a una taula rodona sobre Empreses i Drets Humans des d'una perspectiva feminista. A la jornada, es van posar en comú les resistències al poder corporatiu a Llatinoamèrica (amb casos concrets com els de Chiapas i l'Amazonia equatoriana) i en territoris europeus, com l'oposició al projecte d'ampliació del port de València.

HOMENATGE A BERTA CÀCERES

Alacant, Mallorca, Tarragona i València van ser algunes de les ciutats en què EntrePobles va participar enguany en l'homenatge a l'ambientalista hondurenya Berta Càceres, amb motiu del 7è aniversari del seu assassinat.

Un any més, vam proclamar les seves paraules 'Despertem humanitats', vam estendre la llavor de la seva defensa dels drets del poble lenca enfront dels megaprojectes i ens sumem a l'exigència de jutgar els instigadors del seu assassinat. Volem Justícia per a Berta!

ENS POTS TROBAR A

ANDALUSIA

■ C/ José Mª Moreno Galván, 18, Bl.K - 2° B
41003 Sevilla · T. 616 564 551

✉ ep.andalucia@entrepobles.org

📘 Entrepobles Andalucía

ASTÚRIES

✉ ep.asturies@entrepobles.org

CASTELLA-LA MANXA

✉ ep.castillalmancha@entrepobles.org

CASTELLA I LLEÓ

✉ ep.valladolid@entrepobles.org

✉ ep.burgos@entrepobles.org

✉ ep.zamora@entrepobles.org

✉ ep.cyl@entrepobles.org

🌐 entrepoblesvalladolid.wordpress.com

📘 entrepoblesencastillayleon

🐦 @EntrepoblesV

CATALUNYA

■ C/ August 21, entl. 1a · 43003 Tarragona

■ C/ Raiers 13 · 25500 La Pobra de Segur
(Lleida)

■ Carrer d'en Blanco, 73, piso 1
08028 Barcelona

✉ penedes@entrepobles.org

🌐 entrepoblespenedes.wordpress.com

🐦 @EntrePobles_Tgn

📘 EntrePobles-Camp-de-Tarragona

📘 EntrepoblesPenedes

COMUNITAT DE MADRID

✉ ep.madrid@entrepobles.org

📘 EntrepoblesMadrid

EUSKAL HERRIA

✉ herriarte@herriarte.org

ILLES BALEARS

■ C/ Carme, 6 · 07701 Maó (Menorca)

✉ mallorca@entrepobles.org

📘 EntrePobles-Mallorca

PAÍS VALENCIÀ

■ C/ Sant Isidre 9 · 03803 Alcoi

■ C/ Venezuela 1 · 03610 Petrer

■ Paratge Sant Josep. C. Pipa 7
12600 Vall d'Uixó (Castelló)

■ C/ Lepant 7 · 03201 Elx

✉ paisvalencia@entrepobles.org

✉ alacant@entrepobles.org

📘 EntrepoblesPaísValencia

REGIÓ DE MURCIA

✉ marcuba3@gmail.com

APORTACIONS ECONÒMIQUES

IBAN (ES05) Triodos Bank (1491) Oficina (0001) Núm. c.c. (21-3000079938) • Avinguda Diagonal, 418, 08037 Barcelona

EntrePobles - BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Sol·licitud d'ingrés com a soci/sòcia

Nom i cognoms

NIF *

Data de naixement

Adreça

C.P. Població

Telèfon Professió

Adreça electrònica

Quota anual 77 € ó €

Si tens dificultats econòmiques posa't en contacte per flexibilitzar la teva aportació.

EntrePobles recomana fixar-la en el 0,7% del salari.

Ordre de pagament per a l'entitat bancària

Banc / Caixa

NÚMERO DE COMPTE - IBAN									
IBAN	ENTITAT	SUCURSAL	D.C.	NÚM. CUENTA					

Sol·licito que fins nou avis, carreguin al meu compte o llibreta els rebuts que periòdicament els presentarà a nom meu **EntrePobles**

Nom i cognoms

Adreça

C.P. Població

Firma

*NIF imprescindible per a desgravament en l'IRPF.

Avis legal: De conformitat amb el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell de 27 d'abril de 2016 ("RGPD"), l'associació Entrepobles/EntrePobles/Entrepobos/Herriarte es fa responsable i garanteix la confidencialitat i seguretat en el tractament de les dades de caràcter personal, que s'utilitzaran únicament per poder formalitzar la inscripció i rebre la informació com a soci/a, i no se cediran a tercers en cap cas. Es pot exercir el dret d'accés, rectificació, supressió, portabilitat, limitació i/o oposició al tractament, mitjançant la nostra adreça postal (Carrer d'en Blanco, 73, 1r pis · 08028 Barcelona).